UCHWAŁA NR 2/3/2026

Senatu Uczelni Łukaszewski z dnia 09.03.2026 r.

w sprawie Regulaminu Dyplomowania studia II stopnia w Uczelni Łukaszewski

Na podstawie Statutu Uczelni Łukaszewski, w celu zapewnienia wysokiej jakości kształcenia oraz właściwej organizacji procesu dydaktycznego i procesu dyplomowania na studiach II stopnia, Senat uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się i wprowadza do stosowania w Uczelni Łukaszewski Regulamin Dyplomowania na studiach II stopnia w Uczelni Łukaszewski, stanowiący załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 2

Rektor może określić, w drodze zarządzenia, wzory dokumentów związanych z przeprowadzaniem egzaminów dyplomowych dokumentowania procesu dyplomowania oraz ustalania ostatecznego wyniku studiów II stopnia.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR
dr inż. Bogusław Wijatyk

UCZELNIA ŁUKASZEWSKI

REGULAMIN DYPLOMOWANIA

studia II stopnia

Warszawa 2026

SPIS TREŚCI

1. Podstawa prawna i cel standardów
2. Charakter i funkcje pracy magisterskiej
3. Organizacja procesu dyplomowania
4. Temat pracy i opieka promotorska
5. Wymagania dla pracy na profilu praktycznym
6. Struktura pracy magisterskiej
7. Metodologia pracy dyplomowej
8. Zasady prowadzenia badań i wykorzystywania danych
9. Wymagania redakcyjne i edytorskie
10. Tabele, wykresy, rysunki, schematy i wzory
11. Cytowania, przypisy i bibliografia
12. Samodzielność, etyka akademicka, JSA i narzędzia AI
13. Kryteria oceny pracy magisterskiej
14. Złożenie pracy i egzamin dyplomowy
Załącznik 1. Zalecany wzór strony tytułowej
Załącznik 2. Wzorcowy układ spisu treści
Załącznik 3. Wzorcowy układ wstępu
Załącznik 4. Wzorcowy schemat części metodologicznej
Załącznik 5. Przykłady opisów bibliograficznych

1. PODSTAWA PRAWNA I CEL STANDARDÓW

Standardy przygotowania pracy magisterskiej określają wymagania merytoryczne, metodologiczne, etyczne i redakcyjne dotyczące przygotowania pracy magisterskiej w Uczelni Łukaszewski. Stanowią element systemu weryfikacji efektów uczenia się określonych w programie studiów II stopnia o profilu praktycznym, odpowiadających kwalifikacji na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji. Celem Standardów jest zapewnienie spójności procesu dyplomowania, porównywalności kryteriów oceny oraz wiarygodnej weryfikacji efektów uczenia się właściwych dla poziomu i profilu studiów.

Podstawę prawną i jakościową stanowią w szczególności:

- ustawa z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, (*t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.*) w szczególności art. 76 dotyczący warunków ukończenia studiów, pracy dyplomowej, wymagań wobec promotora, jawności recenzji oraz sprawdzania pisemnych prac dyplomowych z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego;
- rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (*t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 1207).*
- Regulamin Studiów Uczelni Łukaszewski i inne obowiązujące akty wewnętrzne Uczelni;
- standardy i kryteria oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej, w szczególności w zakresie adekwatności procesu dyplomowania do poziomu i profilu studiów oraz weryfikacji efektów uczenia się;
- przepisy dotyczące prawa autorskiego, ochrony danych osobowych, tajemnic prawnie chronionych oraz etyki badań - w zakresie właściwym dla tematu i sposobu realizacji pracy.

2. CHARAKTER I FUNKCJE PRACY MAGISTERSKIEJ

Praca magisterska jest indywidualnym, samodzielnym i pogłębionym opracowaniem przygotowanym przez studenta pod kierunkiem promotora. W Uczelni na kierunkach o profilu praktycznym, powinna łączyć pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu nauk społecznych z samodzielnym rozpoznaniem, analizą i rozwiązaniem złożonego problemu

organizacyjnego, menedżerskiego lub zawodowego. Praca magisterska nie może ograniczać się do opisu literatury, prostego zestawienia danych ani powtórzenia rozwiązań znanych z praktyki.

Praca magisterska powinna potwierdzać, że student potrafi:

- samodzielnie zidentyfikować i precyzyjnie sformułować złożony problem badawczy lub praktyczny właściwy dla kierunku studiów;
- krytycznie analizować, syntetyzować i oceniać literaturę naukową, dane, dokumenty oraz inne wiarygodne źródła informacji, a także konfrontować różne stanowiska teoretyczne;
- dobrać, uzasadnić i poprawnie zastosować adekwatne metody, techniki i narzędzia badawcze lub analityczne, w tym – gdy jest to zasadne – metody zaawansowane;
- samodzielnie opracować i zinterpretować materiał empiryczny, analityczny lub projektowy oraz ocenić wiarygodność uzyskanych wyników;
- formułować pogłębione, logiczne i uzasadnione wnioski oraz wskazywać ich ograniczenia i zakres możliwego uogólnienia;
- zaproponować rekomendacje, warianty decyzji, usprawnienia albo rozwiązania możliwe do zastosowania w praktyce funkcjonowania organizacji;
- przedstawić tok rozumowania w formie spójnego opracowania naukowego oraz merytorycznie uzasadniać przyjęte rozwiązania podczas egzaminu dyplomowego.

Proces przygotowania i oceny pracy powinien w szczególności umożliwiać weryfikację efektów właściwych dla poziomu 7 PRK: pogłębionej wiedzy, krytycznej analizy i syntezy informacji, doboru zaawansowanych metod i narzędzi, samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów, komunikowania wyników oraz odpowiedzialnego i etycznego działania. W odniesieniu do programu na danym kierunku szczególne znaczenie mają efekty dotyczące krytycznej analizy źródeł i zastosowania wyspecjalizowanej wiedzy, prognozowania i modelowania procesów, podejmowania decyzji strategicznych, przygotowywania złożonych opracowań pisemnych oraz krytycznej oceny wiedzy i źródeł informacji.

Zgodnie z ustawową definicją praca dyplomowa jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego, artystycznego lub praktycznego albo dokonaniem technicznym lub artystycznym, prezentującym wiedzę i umiejętności studenta związane ze studiami oraz

umiejętność samodzielnego analizowania i wnioskowania. Z uwagi na poziom 7 PRK i profil praktyczny praca magisterska powinna ponadto potwierdzać pogłębioną wiedzę, dojrzałość metodologiczną, zdolność krytycznej analizy i syntezy oraz samodzielnego rozwiązywania złożonych problemów.

Z uwagi na profil praktyczny studiów oraz konieczność zapewnienia porównywalnych zasad dyplomowania dopuszcza się dwie podstawowe formy pracy magisterskiej:

1. pracę analityczno-badawczą – stanowiącą samodzielne i pogłębione opracowanie określonego zagadnienia, oparte na odpowiednio dobranych źródłach, danych i metodach analizy; praca może w szczególności obejmować badania empiryczne, pogłębione studium przypadku, diagnozę złożonego problemu praktycznego, analizę dokumentów, regulacji, treści lub analizę porównawczą;
2. pracę projektową – stanowiącą samodzielne opracowanie rozwiązania złożonego problemu praktycznego właściwego dla danego kierunku studiów, obejmujące jego pogłębioną diagnozę, uzasadnienie przyjętych założeń, opracowanie projektu rozwiązania oraz ocenę możliwości jego zastosowania, wdrożenia i ewaluacji.

Niezależnie od przyjętej formy praca musi stanowić indywidualne i samodzielne opracowanie studenta, zawierać jasno określony cel i problem, właściwie dobraną podstawę źródłową i metodykę, pogłębioną analizę oraz uzasadnione wnioski lub rekomendacje, a także umożliwiać wiarygodną weryfikację efektów uczenia się właściwych dla poziomu 7 PRK i profilu praktycznego.

Praca magisterska może być przygotowana w języku obcym za zgodą Rektora Uczelni, na zasadach określonych w Regulaminie Studiów i obowiązujących procedurach. W takim przypadku praca powinna potwierdzać również umiejętność prowadzenia analizy, argumentacji i formułowania wniosków w tym języku.

3. ORGANIZACJA PROCESU DYPLOMOWANIA

Proces przygotowania pracy magisterskiej odbywa się w ramach seminarium dyplomowego oraz systematycznej, indywidualnej współpracy studenta z promotorem.

Proces ten ma charakter etapowy i służy nie tylko przygotowaniu tekstu pracy, lecz przede wszystkim rozwijaniu i weryfikacji samodzielności badawczej, analitycznej i projektowej studenta na poziomie właściwym dla studiów II stopnia (poziom 7 PRK).

Grupa seminaryjna liczy nie więcej niż 15 studentów. Ograniczenie liczebności grupy ma zapewnić możliwość rzeczywistej opieki merytorycznej, regularnej informacji zwrotnej oraz monitorowania indywidualnych postępów każdego studenta.

Proces przygotowania pracy obejmuje w szczególności: wybór i doprecyzowanie problematyki oraz tematu pracy; sformułowanie celu, problemu i pytań badawczych, a jeżeli jest to metodologicznie uzasadnione – hipotez; opracowanie koncepcji i planu pracy; krytyczny przegląd literatury i źródeł; zaprojektowanie metodyki; pozyskanie i analizę materiału badawczego, analitycznego lub projektowego; interpretację wyników; sformułowanie wniosków i rekomendacji; przygotowanie kolejnych części tekstu oraz wprowadzenie korekt wynikających z uwag promotora.

Student jest zobowiązany do systematycznego przedstawiania promotorowi kolejnych etapów pracy i dokumentowania postępu w sposób przyjęty przez Uczelnię. Praca nie powinna być przedstawiana promotorowi po raz pierwszy dopiero w wersji końcowej. Promotor może odmówić zaakceptowania pracy, jeżeli nie miał możliwości sprawowania rzeczywistej opieki merytorycznej nad procesem jej przygotowania.

Na poziomie magisterskim szczególnego znaczenia nabiera samodzielność studenta w formułowaniu problemu, doborze i uzasadnianiu metod, krytycznej ocenie źródeł, interpretacji wyników oraz formułowaniu wniosków. Opieka promotorska nie może zastępować samodzielnej pracy intelektualnej autora.

Praca jest oceniana przez promotora i recenzenta zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz regulacjami Uczelni. Recenzje pracy dyplomowej są jawne, z wyjątkiem przypadków określonych przepisami prawa.

4. TEMAT PRACY I OPIEKA PROMOTORSKA

Temat pracy powinien być zgodny z kierunkiem studiów, poziomem kształcenia, profilem studiów oraz - w miarę możliwości - specjalnością lub ścieżką kształcenia studenta. Powinien wskazywać rzeczywisty problem do rozwiązania, analizy lub diagnozy i umożliwiać osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych dla procesu dyplomowania.

Temat pracy dyplomowej powinien być:

- jednoznaczny, precyzyjny i adekwatny do treści pracy;
- zgodny z kierunkiem studiów, poziomem i profilem studiów oraz zakładanymi efektami uczenia się;
- określać problem lub zagadnienie w zakresie umożliwiającym jego pogłębioną analizę;
- możliwy do zrealizowania w przewidzianych ramach czasowych oraz przy dostępności odpowiednich źródeł, danych lub materiału badawczego;
- pozostawać w spójności z celem pracy, problemem badawczym oraz przyjętymi metodami badawczymi;
- w przypadku studiów o profilu praktycznym – odnosić się do problemu praktycznego właściwego dla kierunku studiów oraz umożliwiać wykorzystanie wiedzy oraz umiejętności w praktyce zawodowej lub organizacyjnej.

Promotor odpowiada za opiekę merytoryczną, w szczególności za pomoc w doprecyzowaniu tematu, ocenę poprawności celu, problemu badawczego i metodologii, monitorowanie postępów oraz ocenę gotowości pracy do złożenia. Student pozostaje autorem pracy i ponosi odpowiedzialność za jej treść.

Na studiach II stopnia praca dyplomowa jest przygotowywana pod kierunkiem osoby posiadającej co najmniej stopień doktora, zgodnie z art. 76 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Szczegółowe zasady powierzania funkcji promotora i organizacji opieki promotorskiej określają regulacje wewnętrzne Uczelni.

5. WYMAGANIA DLA PRACY NA PROFILU PRAKTYCZNYM

Na profilu praktycznym praca magisterska musi w sposób wyraźny łączyć pogłębioną wiedzę teoretyczną z samodzielną analizą rzeczywistego, złożonego problemu praktycznego właściwego dla kierunku studiów i obszaru kształcenia.

Część praktyczna powinna prowadzić do pogłębionej diagnozy, analizy, oceny, opracowania projektu rozwiązania albo sformułowania wniosków lub rekomendacji możliwych do wykorzystania w praktyce zawodowej, organizacyjnej, administracyjnej, społecznej lub innej właściwej dla danego kierunku studiów.

Sama prezentacja teorii lub opis istniejących rozwiązań nie spełnia wymagań pracy magisterskiej na profilu praktycznym.

Sposób realizacji praktycznego charakteru pracy powinien być każdorazowo dostosowany do specyfiki kierunku studiów, problematyki pracy, jej celu oraz charakteru analizowanego zagadnienia. Przyjęta forma pracy powinna umożliwiać studentowi zastosowanie wiedzy i umiejętności w odniesieniu do rzeczywistego problemu lub obszaru praktyki oraz pozwalać na wiarygodna weryfikację efektów uczenia się właściwych dla kierunku, poziomu 7 PRK i profilu praktycznego.

Praca może w szczególności obejmować:

- pogłębione studium przypadku organizacji, instytucji, jednostki administracji, procesu, zjawiska lub innego przedmiotu analizy właściwego dla kierunku studiów, oparte – stosownie do charakteru pracy – na wielu źródłach danych;
- diagnozę złożonego problemu praktycznego wraz z analizą jego uwarunkowań, skutków i możliwych wariantów rozwiązania oraz uzasadnionymi rekomendacjami;
- analizę procesu biznesowego, organizacyjnego, administracyjnego lub innego procesu właściwego dla kierunku studiów wraz z propozycją usprawnienia i sposobem oceny jego efektów;
- projekt rozwiązania organizacyjnego, marketingowego, personalnego, jakościowego, strategicznego, cyfrowego, administracyjnego lub innego rozwiązania właściwego dla kierunku studiów, wraz z uzasadnieniem opartym na danych i literaturze;
- badanie ilościowe, jakościowe lub mieszane, w tym ankietę, wywiady, obserwację, analizę dokumentów, analizę treści lub analizę danych wtórnych, przy zachowaniu wymogów poprawności metodologicznej;
- analizę porównawczą organizacji, instytucji, rozwiązań, regulacji, modeli lub praktyk, opartą na jasno określonych kryteriach i prowadzącą do samodzielnej, pogłębionej syntezy;
- projekt wdrożeniowy obejmujący diagnozę, założenia, zasoby, harmonogram, ryzyka, mierniki efektów oraz sposób ewaluacji proponowanego rozwiązania – stosownie do charakteru projektu.

Powyższy katalog ma charakter przykładowy. Dopuszcza się inną formę realizacji części praktycznej, jeżeli jest ona uzasadniona specyfiką kierunku studiów, problematyką i celem pracy oraz umożliwia osiągnięcie i wiarygodną weryfikację efektów uczenia się właściwych dla poziomu 7 PRK i profilu praktycznego. Przyjęcie takiej formy wymaga akceptacji promotora i nie może prowadzić do obniżenia wymagań merytorycznych, metodologicznych ani wymagań dotyczących samodzielności studenta.

Część praktyczna powinna prowadzić do wniosków użytecznych poznawczo lub aplikacyjnie. Jeżeli student formułuje rekomendacje, powinny one wynikać bezpośrednio z przeprowadzonej analizy, badania, diagnozy lub projektu.

6. STRUKTURA PRACY MAGISTERSKIEJ

Praca magisterska powinna stanowić logiczną i metodologicznie spójną całość. Co do zasady obejmuje co najmniej trzy rozdziały, przy czym ich liczba i układ powinny wynikać z problemu pracy i przyjętego podejścia badawczego. Na poziomie magisterskim oczekuje się wyraźnego rozdzielenia podstaw teoretyczno-koncepcyjnych, metodyki oraz samodzielnej części empirycznej, analitycznej lub projektowej.

Zgodnie z zasadami Uczelni objętość pracy magisterskiej wynosi nie mniej niż 60 stron tekstu podstawowego. Objętość nie stanowi jednak samodzielnego kryterium jakości pracy; w uzasadnionych przypadkach, wynikających z charakteru problemu, metodyki lub formy pracy, promotor może zaakceptować inną objętość, pod warunkiem pełnej realizacji celu i spełnienia wymagań merytorycznych właściwych dla poziomu 7 PRK.

Zalecany układ pracy:

1) strona tytułowa;
2) oświadczenie studenta o samodzielnym przygotowaniu pracy dyplomowej, zgodnie z obowiązującymi regulacjami Uczelni;
3) spis treści;
4) wykaz skrótów - jeżeli jest konieczny;
5) wstęp;
6) część teoretyczno-koncepcyjna;
7) część metodologiczna i/lub charakterystyka przedmiotu badań;
8) część analityczna, badawcza lub projektowa;

9) zakończenie/podsumowanie;

10) wykaz literatury;

11) wykaz tabel, wykresów, rysunków i innych obiektów - jeśli występują;

12) streszczenie pracy i słowa kluczowe;

13) załączniki/aneksy - jeśli występują.

6.1. Wstęp

Wstęp powinien mieć zwykle 3–5 stron i w sposób precyzyjny wyjaśniać znaczenie problemu, stanowić uzasadnienie wyboru tematu oraz przedstawiać logikę badania lub analizy. Wstęp nie jest rozdziałem teoretycznym; powinien jasno zapowiadać problem, cel, zakres, podejście metodologiczne i strukturę pracy.

We wstępie należy przedstawić co najmniej:

- uzasadnienie wyboru i aktualności tematu;
- cel główny pracy oraz - jeżeli jest to uzasadnione - cele szczegółowe;
- przedmiot i zakres pracy/badań, w tym zakres podmiotowy, przedmiotowy, przestrzenny i czasowy - stosownie do tematu;
- główny problem badawczy lub problem praktyczny oraz pytania badawcze;
- hipotezy badawcze wyłącznie wtedy, gdy wynikają z przyjętej metodyki i charakteru badania;
- zastosowane metody, techniki, narzędzia oraz źródła danych;
- krótką charakterystykę struktury pracy.

6.2. Rozdziały

Rozdziały powinny być proporcjonalne, logicznie powiązane i podporządkowane rozwiązaniu problemu pracy. Część teoretyczna powinna mieć charakter krytycznej syntezy literatury, a nie katalogu definicji. Część metodologiczna musi uzasadniać sposób postępowania, natomiast część badawcza, analityczna lub projektowa powinna prezentować samodzielne ustalenia autora. Zaleca się, aby każdy rozdział kończył się krótkim podsumowaniem istotnym dla dalszego toku pracy.

Rozdział nie powinien kończyć się tabelą, wykresem lub rysunkiem bez komentarza. Materiał graficzny musi zostać zinterpretowany w tekście.

6.3. Zakończenie

Zakończenie powinno mieć zwykle 3–5 stron. Należy w nim jednoznacznie odnieść się do realizacji celu pracy, odpowiedzieć na pytania badawcze, a w przypadku sformułowania hipotez – przedstawić wynik ich weryfikacji. Zakończenie powinno zawierać syntetyczne wnioski własne, znaczenie uzyskanych wyników dla praktyki zarządzania, rekomendacje, ograniczenia badania oraz – jeśli zasadne – kierunki dalszych badań lub działań wdrożeniowych.

Wnioski nie powinny być jedynie powtórzeniem definicji, danych liczbowych lub treści rozdziałów. Powinny wynikać z przeprowadzonych analiz i stanowić samodzielne ustalenia autora.

6.4. Streszczenie i słowa kluczowe

Praca zawiera streszczenie o objętości nie większej niż 1500 znaków ze spacjami, przedstawiające w sposób syntetyczny przedmiot i cel pracy, zastosowane podejście badawcze lub analityczne, najważniejsze wyniki oraz zasadnicze wnioski. Pod streszczeniem zamieszcza się od 3 do 6 słów kluczowych odpowiadających problematyce pracy. Streszczenie i słowa kluczowe stanowią element metadanych pracy (tj.: informacji służących do jej opisu i identyfikacji) w systemie elektronicznym Uczelni.

7. METODOLOGIA PRACY DYPLOMOWEJ

Metodologia pracy magisterskiej powinna być wyraźnie uzasadniona i adekwatna do złożoności problemu, celu oraz rodzaju danych. Student powinien wykazać nie tylko umiejętność zastosowania metody, lecz także świadomość jej założeń, ograniczeń i konsekwencji dla interpretacji wyników.

W części metodologicznej należy - stosownie do charakteru pracy - określić:

- cel główny oraz – jeżeli jest to uzasadnione charakterem pracy – cele szczegółowe;
- przedmiot badań lub analizy;
- problem główny i pytania badawcze;
- hipotezy, jeżeli są metodologicznie uzasadnione;
- metodę lub metody badawcze/analityczne;

- techniki badawcze, np.: ankietę, wywiad, obserwację, analizę dokumentów, analizę treści;
- narzędzia badawcze, np.: kwestionariusz ankiety, scenariusz wywiadu, arkusz analizy;
- dobór próby, podmiotów lub materiału oraz kryteria tego doboru;
- miejsce i okres realizacji badania;
- sposób opracowania i analizy danych;
- ograniczenia badania.

W pracach projektowych lub wdrożeniowych część metodologiczna może zostać zastąpiona przejrzystym opisem metody diagnozy i projektowania rozwiązania, z wyraźnym wskazaniem danych wejściowych, kryteriów oceny, założeń, ograniczeń i sposobu weryfikacji proponowanego rozwiązania.

Nie należy formułować hipotez wyłącznie w celu spełnienia formalnego wymogu. W badaniach jakościowych, eksploracyjnych, diagnostycznych i w studiach przypadku prawidłowym rozwiązaniem mogą być wyłącznie pytania. Jeżeli stosuje się badania ilościowe, student powinien uzasadnić dobór zmiennych i wskaźników oraz dobrać sposób analizy do skali pomiaru, liczebności i charakteru danych.

8. ZASADY PROWADZENIA BADAŃ I WYKORZYSTYWANIA DANYCH

Student powinien pozyskiwać i wykorzystywać dane w sposób legalny, rzetelny i zgodny z zasadami etyki. W badaniach z udziałem uczestników należy respektować zasadę dobrowolności udziału, zapewnić odpowiednią informację o celu badania oraz ochronę danych i prywatności. Przy pozyskiwaniu, wykorzystywaniu i prezentowaniu danych należy w szczególności przestrzegać następujących zasad:

- nie należy ujawniać danych osobowych, informacji poufnych ani tajemnic prawnie chronionych bez odpowiedniej podstawy i zgody.
- w przypadku wykorzystywania dokumentów zawierających dane osobowe, informacje prawnie chronione lub w sytuacji, gdy badana organizacja tego zażądała, student ma bezwzględny obowiązek zastosowania pełnej anonimizacji i pseudonimizacji wyników.

- dane zastane należy opisać w sposób umożliwiający ocenę ich wiarygodności, aktualności i źródła.
- wyników nie wolno fabrykować, selekcjonować w sposób wprowadzający w błąd ani modyfikować w celu dopasowania do oczekiwanej tezy.
- w przypadku badań ankietowych lub wywiadów narzędzie badawcze powinno zostać dołączone do pracy jako załącznik, o ile nie zachodzą przeszkody prawne lub organizacyjne.

9. WYMAGANIA REDAKCYJNE I EDYTORSKIE

Poniższe parametry stanowią standard redakcyjny Uczelni.

Element	Standard
Format strony	A4, układ pionowy, jedna kolumna
Marginesy	lustrzane: wewnętrzny 3,5 cm; zewnętrzny 2,5 cm; górny 2,5 cm; dolny 2,5 cm; druk: dwustronny
Tekst główny	Times New Roman 12 pkt, kolor czarny
Interlinia	1,5 wiersza
Wyrównanie	wyjustowanie
Akapit	wcięcie pierwszego wiersza 0,75 cm; bez dodatkowego odstępu między akapitami
Numery stron	dół strony, wyśrodkowane, 11 pkt; numer niewidoczny na stronie tytułowej
Rozdział	Times New Roman, nazwa rozdziału: 16 pkt, bold, wersaliki; oznaczenie „ROZDZIAŁ ..." może być 18 pkt, bold
Podrozdział 2. stopnia	Times New Roman, 14 pkt, bold, wyrównany do lewej
Podrozdział 3. stopnia	Times New Roman, 12 pkt, bold, wyrównany do lewej
Przypisy	Times New Roman, 10 pkt, interlinia 1,0, numeracja ciągła
Tabele	Times New Roman 10-11 pkt, interlinia 1,0; tytuł tabeli 11 pkt, pogrubiony; przy tabelach wielostronicowych powtarzany wiersz nagłówkowy
Objętość	nie mniej niż 60 stron tekstu zasadniczego liczonego od Wstępu do Zakończenia włącznie, zachowując jednocześnie prawo promotora do akceptacji wyjątków z uwagi na wybitną jakość pracy.

Oprawa pracy dyplomowej	jednolita oprawa w kolorze granatowym, zgodnym z identyfikacją wizualną Uczelni (RGB: 2, 25, 81; HEX: #021951)
Oznaczenie Uczelni	symbol graficzny Uczelni umieszczony na okładce pracy dyplomowej zgodnie ze wzorem udostępnionym przez Uczelnię

Każdy główny element pracy (spis treści, wstęp, kolejne rozdziały, zakończenie, bibliografia, spisy, streszczenie i załączniki) rozpoczyna się od nowej strony. W przypadku niewielkiej objętości spisów tabel i rysunków, dopuszcza się ich łączne zamieszczenie na jednej stronie.

W przypadku wersji drukowanej przygotowywanej dwustronnie zaleca się, aby zasadnicze części pracy rozpoczynały się od strony nieparzystej.

Nie zaleca się automatycznego dzielenia wyrazów. W przypadku stosowania nagłówków i stopek ich odległość od krawędzi strony powinna wynosić 1,25 cm; nagłówki nie powinny występować na stronie tytułowej, stronie ze spisem treści ani na pierwszych stronach kolejnych rozdziałów.

Tekst wklejany z innych dokumentów lub stron internetowych należy dostosować do stylu pracy. Zaleca się wklejanie jako tekst niesformatowany, a następnie nadanie mu właściwego stylu. Każdy fragment pochodzący z innego źródła musi być oznaczony zgodnie z zasadami cytowania i nie może zachowywać przypadkowego formatowania źródłowego.

Tytuły wszystkich poziomów zapisuje się bez kropki na końcu. Numerację rozdziałów i podrozdziałów należy stosować konsekwentnie, np. 1, 1.1, 1.1.1. Nie należy tworzyć podrozdziału 1.1 bez co najmniej 1.2.

Tekst powinien być redagowany stylem naukowym i rzeczowym. Zaleca się formy bezosobowe lub neutralne akademicko, np. „przeanalizowano", „ustalono", „wyniki wskazują". Należy unikać języka potocznego, reklamowego i nadmiernie emocjonalnego.

10. TABELE, WYKRESY, RYSUNKI, SCHEMATY I WZORY

Każdy obiekt graficzny musi być czytelny, ponumerowany, nazwany, omówiony w tekście i - jeśli nie jest w całości dziełem autora - opatrzony informacją o źródle.

10.1. Tabele

- Tytuł tabeli umieszcza się nad tabelą, w sposób jednolity w całej pracy; zaleca się stosowanie automatycznych podpisów i numeracji. Tekst tabeli powinien być czytelny, a w przypadku tabel obszernych dopuszcza się zmniejszenie czcionki do 10 pkt.
- Stosuje się numerację ciągłą w całej pracy albo numerację rozdziałową - jeden system konsekwentnie w całym dokumencie.
- Nagłówki kolumn powinny być pogrubione i czytelne.
- Należy unikać dzielenia niewielkich tabel między strony; przy tabelach wielostronicowych powtarza się wiersz nagłówkowy.
- Pod tabelą podaje się źródło. W przypadku materiału przygotowanego samodzielnie stosuje się zapis „Źródło: opracowanie własne"; jeżeli tabela została opracowana na podstawie danych z innych źródeł, należy wskazać te źródła w sposób umożliwiający ich identyfikację, np. „Źródło: opracowanie własne na podstawie ...".

10.2. Wykresy, rysunki, schematy i fotografie

- Podpis umieszcza się pod obiektem.
- Obiekty powinny być dostosowane do szerokości strony i zachowywać czytelność po wydruku.
- Elementy złożone należy grupować, aby nie zmieniały położenia podczas edycji.
- Źródło podaje się pod podpisem albo zgodnie z jednolitym szablonem przyjętym w całej pracy.

10.3. Wzory

Wzory matematyczne i statystyczne powinny być edytowalne. Należy je wyśrodkować, a w razie potrzeby oznaczyć numerem w nawiasie wyrównanym do prawego marginesu. Symbolikę należy objaśnić przy pierwszym użyciu.

11. CYTOWANIA, PRZYPISY I BIBLIOGRAFIA

Uczelnia przyjmuje jeden konsekwentny system przypisów dolnych. Nie należy zestawiać w tej samej pracy różnych modeli zapisu. Każde zapożyczenie treści, idei, danych, modelu, tabeli, rysunku lub wyniku powinno zostać oznaczone w sposób pozwalający zidentyfikować źródło.

11.1. Zasady ogólne

- Cytat dosłowny ujmuje się w cudzysłów albo - przy dłuższym cytacie - w wyodrębniony blok tekstu; zawsze podaje się dokładne źródło i stronę, jeżeli źródło posiada numerację stron.
- Parafraza wymaga przypisu tak samo jak cytat, ponieważ wykorzystuje cudzą myśl.
- W przypisach zaleca się stosowanie skrótów polskojęzycznych: „Tamże" dla bezpośrednio następującego odwołania do tego samego źródła oraz skróconego opisu tytułu przy kolejnym odwołaniu po innych przypisach.
- Nie zaleca się równoległego stosowania „op. cit.", „wyd. cyt." i „dz. cyt.".
- Zwroty „Por." i „Zob." stosuje się wyłącznie zgodnie z ich funkcją, a nie mechanicznie przed każdym przypisem.
- W źródłach internetowych należy podawać autora lub instytucję, tytuł, bezpośredni adres, datę publikacji/aktualizacji - jeśli jest dostępna - oraz datę dostępu.
- Jeżeli publikacja posiada DOI (Digital Object Identifier) – trwały cyfrowy identyfikator publikacji, umożliwiający, jej jednoznaczną identyfikację i odnalezienie w Internecie – zaleca się jego podanie.

11.2. Bibliografia

Bibliografię umieszcza się po zakończeniu. Powinna obejmować źródła faktycznie wykorzystane w pracy i pozostawać zgodna z przypisami. Można wydzielić m.in.: monografie i rozdziały w monografiach, artykuły naukowe, akty prawne, raporty i netografię (wykorzystane źródła internetowe). W ramach każdej grupy stosuje się porządek

alfabetyczny według nazwiska autora lub nazwy instytucji, a w przypadku braku autora - według tytułu.

W wykazie aktów prawnych zaleca się porządek według rangi aktu (układ hierarchiczny), a następnie chronologiczny. Dane aktu powinny pozwalać na jego jednoznaczną identyfikację.

Akty normatywne

Odnotowując przepisy prawa w danych bibliograficznych, należy wskazać: pełny tytuł aktu prawnego, datę jego uchwalenia, publikator (np. Dziennik Ustaw, Monitor Polski, Dziennik Urzędowy UE seria L, Dziennik Urzędowy UE seria C itp.), w którym akt normatywny został opublikowany w całości po raz ostatni. Prawidłowe oznaczenie publikatora aktu prawnego zawiera skrót nazwy (np. Dz. U., M.P., Dz. U. L, Dz. U. C), rok, numer oraz pozycję lub stronę (np. Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1010 lub Dz. U. L z 2016 r., Nr 119, s. 1). Dzienniki Ustaw i Monitory Polskie publikowane od 1 stycznia 2012 r. nie posiadają numerów. W przypadku gdy od ostatniej publikacji aktu normatywnego zostały w nim dokonane zmiany, można pominąć wyliczenie wszystkich „Dzienników Ustaw", w których zmiany te opublikowano, pisząc „z późn. zm." Rok wydania zamieszcza się tylko wtedy, gdy różni się on od daty samego aktu normatywnego. Przykład:

1. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351 z późn. zm.).

12. SAMODZIELNOŚĆ, ETYKA AKADEMICKA, JSA I NARZĘDZIA AI

Praca dyplomowa musi być samodzielnym opracowaniem studenta. Przed dopuszczeniem do egzaminu dyplomowego pisemna praca dyplomowa jest sprawdzana z wykorzystaniem Jednolitego Systemu Antyplagiatowego, zgodnie z przepisami prawa i procedurami Uczelni.

Wykorzystanie narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji nie zwalnia studenta z odpowiedzialności za samodzielność, poprawność i prawdziwość treści. Narzędzia AI nie mogą być traktowane jako autor źródła naukowego ani zastępować analizy literatury, badania, interpretacji wyników i wnioskowania.

W szczególności student:

- nie może przedstawić wygenerowanego przez AI tekstu, analizy, danych lub bibliografii jako samodzielnego rezultatu własnej pracy bez weryfikacji i bez zachowania zasad określonych przez Uczelnię;
- ma obowiązek zweryfikować wszystkie informacje, obliczenia i odwołania bibliograficzne wygenerowane lub zasugerowane przez AI;
- powinien ujawnić sposób wykorzystania AI, jeżeli wymaga tego regulacja Uczelni lub promotor, np. w oświadczeniu lub krótkiej nocie metodologicznej;
- pozostaje w pełni odpowiedzialny za końcową treść pracy.

Wprowadza się bezwzględny zakaz udostępniania i wprowadzania przez studenta do jakichkolwiek publicznych narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji (AI) oraz otwartych modeli językowych danych empirycznych uzyskanych w toku przygotowywania pracy dyplomowej. Zakaz ten obejmuje w szczególności wszelkie niezaanonimizowane dane osobowe podlegające ochronie na podstawie przepisów RODO, akta postępowań administracyjnych, urzędowych i sądowych, dokumentację finansową, raporty wewnętrzne oraz informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa lub inną tajemnicę prawnie chronioną badanej instytucji. Naruszenie powyższego zakazu traktowane jest jako rażące uchybienie rygorom metodologicznym, zasadom etyki akademickiej oraz złamanie przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Ujawnienie faktu bezprawnego przetwarzania danych chronionych przy użyciu zewnętrznych systemów AI skutkuje natychmiastowym wstrzymaniem procesu dyplomowania oraz bezwzględnym skierowaniem sprawy do uczelnianej komisji dyscyplinarnej ds. studentów. Niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej, student ponosi pełną i wyłączną odpowiedzialność karną oraz cywilnoprawną wobec podmiotów trzecich (w tym badanych organizacji) za ewentualne roszczenia odszkodowawcze wynikające z naruszenia ochrony danych.

Sposób wykorzystania narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji (AI) podlega w przygotowaniu pracy dyplomowej podlega ujawnieniu zgodnie z obowiązującymi regulacjami Uczelni. Informacja ta obejmuje co najmniej wskazanie narzędzia, celu użycia oraz zakresu wykorzystania.

12.1. POWIĄZANIE PROCESU DYPLOMOWANIA Z POZIOMEM 7 PRK I EFEKTAMI UCZENIA SIĘ

Proces dyplomowania stanowi jeden z elementów weryfikacji osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się. Praca magisterska, proces jej przygotowania oraz egzamin dyplomowy powinny łącznie umożliwiać ocenę tych efektów właściwych dla poziomu 7 PRK i profilu praktycznego. Nie wszystkie efekty uczenia się programu studiów podlegają weryfikacji wyłącznie przez pracę dyplomową: część z nich jest osiągana i weryfikowana także w ramach zajęć, praktyk zawodowych i innych form przewidzianych w programie studiów.

• P7S_WG / P7S_WK – wiedza: student wykorzystuje pogłębioną i zaawansowaną wiedzę właściwą dla problemu pracy oraz rozumie kontekst funkcjonowania organizacji; w programie kierunku szczególne znaczenie mają m.in. P_W01–P_W16, w zakresie adekwatnym do tematu, w tym P_W14 dotyczący zaawansowanych metod statystycznych i narzędzi informatycznych.

• P7S_UW – wykorzystanie wiedzy: student krytycznie dobiera źródła, analizuje i syntetyzuje informacje, stosuje adekwatne metody, rozwiązuje złożone problemy i formułuje uzasadnione rozwiązania; bezpośrednie znaczenie mają zwłaszcza P_U01, P_U02, P_U04, P_U05, P_U06, P_U07, P_U08, P_U10 i P_U17.

• P7S_UK – komunikowanie się: student przygotowuje złożone opracowanie pisemne, posługuje się terminologią właściwą dla kierunku i potrafi prowadzić merytoryczną debatę oraz uzasadniać wyniki i rekomendacje; znaczenie mają P_U12, P_U14 i P_U15.

• P7S_UU / P7S_UO – uczenie się i organizacja pracy: student samodzielnie planuje proces przygotowania pracy, uzupełnia wiedzę, krytycznie pracuje ze źródłami oraz – gdy charakter pracy tego wymaga – organizuje działania lub pracę zespołową; odniesienie stanowią P_U11 i P_U16 w zakresie adekwatnym do procesu dyplomowania.

• P7S_KK / P7S_KO / P7S_KR – kompetencje społeczne: student krytycznie ocenia wiedzę i źródła, korzysta z opinii ekspertów w sytuacjach wymagających konsultacji, przestrzega zasad etyki zawodowej i akademickiej oraz ponosi odpowiedzialność za rzetelność danych, analiz i wniosków; szczególne znaczenie mają P_K01, P_K02 i P_K07, a pozostałe efekty kompetencyjne – stosownie do tematu pracy.

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w procesie dyplomowania powinna opierać się na dowodach wynikających z treści pracy, sposobu przeprowadzenia analizy lub badania, jakości wnioskowania, samodzielności studenta oraz przebiegu egzaminu dyplomowego.

13. KRYTERIA OCENY PRACY MAGISTERSKIEJ

Promotor i recenzent powinni oceniać pracę według jednolitych kryteriów obejmujących co najmniej:

- zgodność treści z tematem, kierunkiem, poziomem i profilem studiów;
- trafność, precyzję i stopień złożoności celu, problemu oraz zakresu pracy;
- poprawność struktury i logikę wywodu;
- jakość, aktualność i różnorodność wykorzystanej literatury oraz umiejętność jej krytycznej syntezy;
- poprawność i dojrzałość metodologiczną, w tym uzasadnienie doboru metod, materiału badawczego i sposobu analizy danych;
- poziom samodzielności, pogłębienie analizy, jakość interpretacji oraz wartość własnych ustaleń;
- jakość części praktycznej, wykonalność i użyteczność rekomendacji lub rozwiązania oraz ich oparcie w wynikach analizy;
- stopień realizacji celu i odpowiedź na pytania badawcze;
- poprawność językową i styl akademicki;
- poprawność przypisów, bibliografii, tabel, rysunków i pozostałych elementów formalnych;
- stopień potwierdzenia efektów uczenia się właściwych dla kierunku, poziomu 7 PRK i profilu praktycznego;
- zgodność z zasadami etyki akademickiej i samodzielności.

Ocena pracy powinna być uzasadniona i uwzględniać poziom wymagań właściwy studiom II stopnia. Za niewystarczającą należy uznać pracę poprawną formalnie, lecz odtwórczą, opisową lub niewykazującą samodzielnej, pogłębionej analizy. Kryteria oceniania powinny umożliwiać potwierdzenie osiągnięcia efektów uczenia się właściwych dla procesu dyplomowania.

14. ZŁOŻENIE PRACY I EGZAMIN DYPLOMOWY

Warunkiem złożenia pracy jest jej zaakceptowanie przez promotora oraz spełnienie wymagań formalnych określonych przez Uczelnię. Ostateczną wersję pracy składa się w postaci elektronicznej, w formacie i systemie wskazanym przez Uczelnię, wraz z wymaganymi metadanymi, w szczególności tytułem pracy, streszczeniem i słowami kluczowymi. Szczegółowy tryb składania pracy, wymagania dotyczące nazwy pliku, oświadczeń i dokumentów towarzyszących określają obowiązujące w Uczelni przepisy i procedury dotyczące procesu dyplomowania.

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest spełnienie wymagań określonych w Programie Studiów i Regulaminie Studiów, uzyskanie wymaganych punktów ECTS, pozytywna ocena pracy dyplomowej oraz spełnienie innych warunków przewidzianych obowiązującą procedurą.

Studia II stopnia kończą się egzaminem dyplomowym połączonym z obroną pracy dyplomowej, w wyniku, którego absolwent uzyskuje tytuł zawodowy magistra.

Praca dyplomowa i zagadnienia egzaminacyjne mogą stanowić przedmiot dyskusji podczas egzaminu. Student powinien potrafić uzasadnić przyjęte rozwiązania metodologiczne, zinterpretować najważniejsze wyniki oraz przedstawić znaczenie i ograniczenia własnych wniosków.

Ostateczny wynik studiów obliczany jest następująco:

Średnia ocena ze studiów:		× 0,60	
Ocena z egzaminu teoretycznego:		× 0,15	
Ocena z pracy dyplomowej:		× 0,15	
Ocena z obrony pracy dyplomowej:		× 0,10	
		Ostateczny wynik studiów (suma):	

Ostateczny wynik studiów:

5,00 – 4,76 bardzo dobry;
4,75 – 4,26 dobry plus;
4,25 – 3,76 dobry;
3,75 – 3,26 dostateczny plus;

3,25 – 3,00 dostateczny;

2,99 i poniżej niedostateczny.

ZAŁĄCZNIK 1. ZALECANY WZÓR STRONY TYTUŁOWEJ

LOGO UCZELNI

UCZELNIA ŁUKASZEWSKI

IMIĘ I NAZWISKO STUDENTA

Nr albumu: .....

TYTUŁ PRACY MAGISTERSKIEJ

Praca magisterska
napisana na kierunku .....
forma studiów: .....
specjalność:
.....
pod kierunkiem
.....
(tytuł / stopień naukowy, imię i nazwisko promotora)

Warszawa 2026

ZAŁĄCZNIK 2. WZORCOWY UKŁAD SPISU TREŚCI

Strona tytułowa

Oświadczenie studenta o samodzielnym przygotowaniu pracy dyplomowej, zgodnie z obowiązującymi regulacjami Uczelni

Spis treści

Wykaz skrótów

Wstęp

Rozdział I. Tytuł rozdziału teoretycznego

1.1. Tytuł podrozdziału

1.2. Tytuł podrozdziału

1.3. Tytuł podrozdziału

Rozdział II. Charakterystyka przedmiotu badań i metodologia

2.1. Charakterystyka organizacji/obszaru

2.2. Cel, problem i pytania badawcze

2.3. Metodyka badań lub analizy

Rozdział III. Wyniki badań/analizy i rekomendacje

3.1. Prezentacja wyników

3.2. Analiza i interpretacja

3.3. Rekomendacje praktyczne

Zakończenie/podsumowanie

Bibliografia

Wykaz źródeł internetowych

Wykaz tabel, wykresów, rysunków i schematów

Streszczenie pracy i słowa kluczowe

Załączniki/Aneksy

W zależności od kierunku studiów, charakteru pracy oraz rodzaju wykorzystanych źródeł mogą zostać wyodrębnione dodatkowe wykazy, w szczególności wykaz aktów normatywnych, wykaz orzecznictwa, wykaz źródeł archiwalnych oraz wykaz raportów, ekspertyz i opinii.

ZAŁĄCZNIK 3. WZORCOWY UKŁAD WSTĘPU

1. Kontekst i znaczenie problemu - 1-2 akapity.
2. Uzasadnienie wyboru tematu i jego aktualności.
3. Cel główny oraz ewentualne cele szczegółowe.
4. Przedmiot i zakres pracy/badań.
5. Problem główny i pytania badawcze; hipotezy tylko wtedy, gdy są uzasadnione metodologicznie.
6. Metody, techniki, narzędzia, próba i źródła danych.
7. Krótka charakterystyka struktury kolejnych rozdziałów.

Przykładowa formuła celu: „Celem głównym pracy jest ocena wpływu ... na ... oraz sformułowanie rekomendacji dla ...". Należy unikać sformułowań typu „celem pracy jest opisanie" albo „celem pracy jest próba przedstawienia", jeżeli praca ma prowadzić do analizy i rozwiązania problemu.

ZAŁĄCZNIK 4. WZORCOWY SCHEMAT CZĘŚCI METODOLOGICZNEJ

Element	Co należy określić
Cel pracy	Jaki pogłębiony rezultat poznawczy i/lub praktyczny ma zostać osiągnięty?
Przedmiot badań	Co konkretnie jest badane/analizowane?
Problem badawczy	Jakie zasadnicze, złożone pytanie ma rozwiązać praca?
Pytania badawcze	Jakie pytania szczegółowe prowadzą do rozwiązania problemu?
Hipotezy	Formułować tylko wtedy, gdy wynikają z podstaw teoretycznych lub modelu badawczego i mogą być rzetelnie zweryfikowane.
Metoda	Np. studium przypadku, badanie sondażowe, analiza porównawcza, analiza dokumentów, analiza danych, podejście mieszane – z uzasadnieniem wyboru.
Technika	Np. ankieta, wywiad, obserwacja.
Narzędzie	Np. kwestionariusz, scenariusz wywiadu, arkusz analizy.
Dobór materiału/próby	Kto/co, ilu/ile, dlaczego, według jakich kryteriów i jakie są konsekwencje doboru dla wnioskowania?
Okres badania	Kiedy zebrano dane? Jakiego okresu dotyczą?
Analiza danych	Jak opracowano, przeanalizowano i zinterpretowano dane; jakie procedury, wskaźniki lub metody zastosowano?
Ograniczenia	Jakie czynniki ograniczają trafność, wiarygodność lub zakres uogólnienia wniosków?

Schemat należy każdorazowo dostosować do kierunku studiów, charakteru pracy, problemu badawczego oraz właściwości zastosowanego podejścia metodologicznego, w porozumieniu z promotorem. Nie wymaga się kaskadowego wyodrębniania metody, techniki i narzędzia, jeżeli specyfika pracy tego nie uzasadnia.

W przypadku prac o charakterze prawno-ustrojowym, dogmatyczno-prawnym lub historyczno-prawnym schemat metodologiczny należy dostosować do specyfiki właściwych metod badawczych. Analogicznie, w pracach o innym charakterze stosuje się elementy metodologiczne adekwatne do kierunku studiów, przedmiotu analizy i przyjętego sposobu postępowania badawczego.

ZAŁĄCZNIK 5. PRZYKŁADY OPISÓW BIBLIOGRAFICZNYCH

5.1. Monografia

Przypis:

A. Kowalski, Tytuł książki, Wydawnictwo XYZ, Warszawa 2024, s. 35.

Zapis w wykazie literatury:

Kowalski A., Tytuł książki, Wydawnictwo XYZ, Warszawa 2024.

5.2. Dwóch autorów

Przypis:

A. Kowalski, B. Nowak, Tytuł książki, Wydawnictwo XYZ, Warszawa 2025, s. 18-20.

Zapis w wykazie literatury:

Kowalski A., Nowak B., Tytuł książki, Wydawnictwo XYZ, Warszawa 2025.

5.3. Rozdział w monografii

Przypis:

A. Kowalski, Tytuł rozdziału, [w:] B. Nowak (red.), Tytuł monografii, Wydawnicto XYZ, Kraków 2025, s. 45-61.

Zapis w wykazie literatury:

Kowalski A., Tytuł rozdziału, [w:] Nowak B. (red.), Tytuł monografii, Wydawnictwo XYZ, Kraków 2025, s. 45–61.

5.4. Artykuł naukowy

Przypis:

A. Kowalski, Tytuł artykułu, „Nazwa Czasopisma" 2025, nr 2, s. 55-71, DOI: …

Zapis w wykazie literatury:

Kowalski A., Tytuł artykułu, „Nazwa Czasopisma" 2025, nr 2, s. 55–71, DOI: ...

5.5. Źródło internetowe

Przypis:

A. Kowalski, Tytuł materiału, nazwa instytucji, bezpośredni adres internetowy, data publikacji/aktualizacji (jeżeli dostępna), [dostęp: dd.mm.rrrr].

Zapis w wykazie źródeł internetowych:

Kowalski A., Tytuł materiału, nazwa instytucji, bezpośredni adres internetowy, data publikacji/aktualizacji (jeżeli dostępna), [dostęp: dd.mm.rrrr].

5.6. Kolejne odwołanie

Przypis:

A. Kowalski, Tytuł skrócony..., s. 52.

Jeżeli kolejny przypis dotyczy bezpośrednio tego samego źródła: Tamże, s. 53.

Przykłady mają charakter wzorcowy. Należy uzupełniać tylko elementy właściwe dla danego typu źródła i konsekwentnie stosować jeden system w całej pracy.

W przypadku wyodrębnienia dodatkowych wykazów, wynikających z kierunku studiów, charakteru pracy lub rodzaju wykorzystanych źródeł, opis źródeł należy dostosować do właściwego rodzaju wykazu.

REKTOR
dr inż. Bogusław Wiśniewski